

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci žalobce: **Mgr. R. P.**, nar. ..., bytem P. 5, V C. 539/49, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2016, čj. KUKHK-11009/DS/2016/Kj,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako opožděné odvolání žalobce do rozhodnutí Městského úřadu Trutnov (dále také jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 4. 2015, sp. zn. 2014/9104/SPR/SMM, čj. 39438/2015, a toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), v souvislosti s porušením ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že porušil ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona, když dne 1. 11. 2014 v 15:53 hod. v obci Dolní Olešnice, na silnici č. I/16, 235,5 m od silničního laserového rychloměru nacházejícího se u domu čp. 52 v dané obci, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Infiniti

Q50, registrační značky ..., překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h o méně než 20 km/h. Jím řízenému vozidlu byla naměřena rychlost jízdy 71 km/h, po zvážení možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h tak činila rychlost 68 km/h, což je nejméně o 18 km/h více, než je stanovená nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci.

Žalovaný při přezkoumání odvolání shledal, že bylo podáno opožděně. K tomu uvedl, že správní orgán I. stupně zahájil řízení a předvolal žalobce k ústnímu jednání písemností ze dne 3. 12. 2014, která mu byla doručena na adresu trvalého pobytu V C. 539, P. 5, fikcí dne 18. 12. 2014 a dne 22. 12. 2014 byla zásilka vložena do jeho schránky. Dne 8. 1. 2015 byla správnímu orgánu I. stupně doručena omluva z jednání nařízeného na den 8. 1. 2015 z důvodu zhoršeného zdravotního stavu žalobce, což bylo doloženo rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti. V této omluvě žalobce žádal, aby jakákoliv další korespondence směřovala na adresu jeho bydliště uvedenou pod podpisem, tj. N. C. 3224/26, P. Správní orgán I. stupně jej předvolal k dalšímu ústnímu jednání písemností ze dne 12. 1. 2015, písemnost však byla zaslána na adresu trvalého pobytu. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 2. 2. 2015 napravil toto svoje pochybení a zaslal nové předvolání k ústnímu jednání (termíny 26. 2. 2015, 10. 3. 2015, 19. 3. 2015) na uvedenou adresu, tj. N. C. 3224/26, P. (doručeno fikcí dne 13. 2. 2015, zásilka byla vložena do schránky dne 17. 2. 2015). Dne 23. 2. 2015 obdržel správní orgán omluvu žalobce z jednání nařízeného na den 26. 2. 2015 z důvodu pracovní cesty na Slovensko (doloženo rezervací pobytu). Dne 9. 3. 2015 správní orgán obdržel omluvu z jednání nařízeného na den 10. 3. 2015 z důvodu nemoci žalobce. Též z ústního jednání nařízeného na den 19. 3. 2015 se žalobce omluvil z důvodu nemoci (doloženo rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti). Správní orgán I. stupně znovu předvolal žalobce k ústnímu jednání písemností ze dne 26. 3. 2015 (termíny 21. 4. 2015 a 30. 4. 2015, na adresu N. C. 3224/26, P., doručeno fikcí dne 7. 4. 2015 a dne 9. 4. 2015 byla zásilka vložena do schránky žalobce). Dne 21. 4. 2015 byla správnímu orgánu I. stupně doručena další omluva žalobce z jednání z důvodu předvolání k soudnímu jednání u Okresního soudu Plzeň - jih na den 21. 4. 2015. Správní orgán I. stupně provedl v den tohoto ústního jednání šetření u Okresního soudu Plzeň – jih (spisová značka 6L 148/2014) a zjistil, že toto jednání bylo odročeno na den 5. 5. 2015. Žalovaný uvedl, že žalobce byl o tom informován dne 20. 4. 2015 přípisem do datové schránky a v dopoledních hodinách téhož dne byl o této skutečnosti vyrozuměn i telefonicky. Dne 21. 4. 2015 od 10:00 hodin proběhlo ústní jednání u správního orgánu I. stupně v nepřítomnosti žalobce, neboť ten byl řádně a včas předvolán, k jednání se nedostavil a jeho omluva byla na základě výše uvedených skutečností shledána jako nedůvodná. V rámci ústního jednání bylo provedeno dokazování, správní orgán shledal, že ve spisovém materiálu je založen dostatek důkazů svědčící o zavinění žalobce a následně správní orgán ve věci rozhodl.

Dále žalovaný uvedl, že písemné vyhotovení rozhodnutí ze dne 23. 4. 2015 bylo doručováno na žalobcem uvedenou adresu N. C. 3224/26, P. (poučení bylo zanecháno a písemnost se vrátila správnímu orgánu, neboť jí nebylo možno po uplynutí úložní doby vhodit do schránky - dle sdělení pošty adresát nemá schránku). Dne 29. 4. 2015 byla správnímu orgánu doručena omluva žalobce z jednání nařízeného na den 30. 4. 2015 z důvodu náhlého zhoršení jeho zdravotního stavu. V tomto podání žalobce uvedl, že žádá o doručování na adresu V C. 49, P. 5, neboť se na tuto novou adresu odstěhoval před cca

3 týdny. Na tuto omluvu správní orgán I. stupně reagoval sdělením ze dne 15. 5. 2015, v němž uvedl, že ve věci již bylo rozhodnuto a že rozhodnutí bylo doručováno na uvedenou adresu N. C. 3224/26, P., a že se písemnost se vrátila zpět, neboť adresát nemá poštovní schránku, kam by bylo možné zásilku po uplynutí úložní doby vložit. Dále správní orgán žalobci sdělil, že rozhodnutí bude doručovat na adresu uvedenou v jeho podání, tj. V C. 49/539, P. Správní orgán I. stupně písemnost na uvedenou adresu doručoval, poučení bylo na místě zanecháno, po uplynutí úložní doby byla písemnost vrácena správnímu orgánu, neboť adresát nemá schránku. Správní orgán dne 4. 6. 2015 ověřil v registru obyvatel, zda nedošlo u žalobce ke změně adresy, a zjistil, že již od 6. 3. 2014 má uvedenou adresu V C. 539/49, P.

Žalovaný uzavřel, že rozhodnutí orgánu I. stupně nabylo právní moci dne 13. 6. 2015, neboť žalobci bylo doručeno dne 28. 5. 2015. Proti tomuto rozhodnutí bylo možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení. Lhůta pro podání odvolání začala běžet dnem následujícím ode dne oznámení (doručení) tohoto rozhodnutí, žalobce proto mohl podat odvolání ještě dne 12. 6. 2015. Ten však odvolání podal až dne 2. 3. 2016.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí a navrhl jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí orgánu I. stupně. Vyslovil nesouhlas s tím, že odvolání podal opožděně a je přesvědčen, že pro rozhodnutí postupem podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), nebyly splněny podmínky. Pokud jde o porušení dalších jeho práv, má zato, že byl zkrácen zejména na svém právu účastnit se ústního jednání, na právu vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, vyjádřit ve věci své stanovisko, v právu na účast výsledku svědků a na možnost klást svědkům otázky.

První žalobní námitkou brojil proti doručování písemností v průběhu správního řízení, které bylo dle jeho názoru v rozporu se správním řádem a souvisejícími předpisy. Uvedl, že dne 18. 12. 2014 prvostupňový orgán zahájil řízení ve věci přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání o přestupku, ke kterému se však ze závažných důvodů nemohl dostavit. Vzhledem k tomu, že mu z neznámého důvodu přestala do jeho poštovní schránky chodit korespondence od prvostupňového orgánu (ani mu nebylo žádné rozhodnutí nadepsaného orgánu vhozeno do poštovní schránky), pojal podezření, že snad mohlo v mezidobí dojít k protizákonnému rozhodnutí o jeho údajném přestupku. Nechal si vyhotovit výpis z bodového hodnocení řidiče a zjistil, že ke dni 13. 6. 2015 zde měl vedený přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Žalobce zdůraznil, že k doručení žádného rozhodnutí v souladu s § 20 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), však nedošlo. K tomu citoval z oficiální metodiky Ministerstva vnitra ČR, publikované v časopise Veřejná správa: „*pokud si účastník řízení zásilku ... nepřevzme, není doručeno*“, tedy není doručeno v situaci, kdy nebylo rozhodnutí vhozeno do poštovní schránky, aby se s ním mohl účastník řádně seznámit.

Dále žalobce uvedl, že dne 30. 9. 2015 mu byl doručen přípis pod čj. 2014/9104/SPR/SMM, kterým se správní orgán s jeho námitkami nikterak nevypořádal. Bylo mu sděleno, že prvostupňové rozhodnutí o přestupku mu bylo doručováno na doručovací adresu, tedy N. C. 26, P. 5, a že se písemnost

vrátila s poznámkou „Adresát nemá schránku“. Následně bylo doručováno na adresu V C. 49, P. 5, jež se vrátila taktéž s poznámkou „Adresát nemá schránku“, což je pro žalobce nepochopitelné.

Žalobce nesouhlasil se závěrem, že prvostupňové rozhodnutí mu bylo doručeno desátým dnem ode dne, kdy bylo připraveno k vyzvednutí. Fikce doručení totiž nastane pouze za předpokladu, že byla písemnost uložena, a zároveň byl adresát, v souladu s § 23 odst. 4 správního řádu vyzván vložím oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl, a byl písemně poučen o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 správního řádu vyvolalo. V žalobcově případě však žádné oznámení doručeno nebylo, což při teoretické možnosti náhlé „záhadné“ absence jeho schránky, dle jeho názoru ani logicky nebylo možné.

Žalobce má zato, že vzhledem k tomu, že se mu prokazatelně nedařilo doručovat, a to ani zmíněné oznámení, měl správní orgán postupovat v souladu s § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu a ustanovit mu opatrovníka. Jak vyplývá ze zmiňované metodiky, správní orgán měl „využít i telefonického kontaktu (doporučujeme sepsat o tom krátký úřední záznam), aby bylo zřejmé, že správní orgán byl k účastníkovi maximálně vstřícný“. To se však také nestalo. Správní orgán tedy postupoval v rozporu se základní zásadou činnosti správních orgánů uvedenou v § 4 odst. 1 správního řádu. Žalobce uzavřel, že datem řádného doručení prvostupňového rozhodnutí tak je datum 16. 2. 2016.

Dále žalobce rozvedl argumentaci k dalším žalobním námitkám, konkrétně k tomu, že mu bylo odepřeno právo účastnit se ústního jednání, právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, že mu nebyla na četné žádosti poskytnuta informace o řízení, že bylo zkráceno jeho právo navrhopat důkazy a klást svědkům otázky, že nebyl zjištěn stav věci bez důvodných pochybností, že nebyla respektována zásada hospodárnosti a že došlo ke zneužití správního uvážení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. V reakci na žalobní námitky zejména k doručování písemností zopakoval argumentaci uvedenou již v odůvodnění napadeného rozhodnutí a setrval na názoru, že rozhodnutí orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno dne 28. 5. 2016, proto nabylo právní moci dnem 13. 6. 2015. Má zato, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaopatě a že posoudil všechny relevantní skutečnosti. Odvoláním napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že rozhodnutím orgánu I. stupně ze dne 23. 4. 2015, sp. zn. 2014/9104/SPR/SMM, čj. 39438/2015, byl žalobce uznán

vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona. Tohoto přestupku se měl dopustit tím, že dne 1. 11. 2014 v 15:53 hod. v obci Dolní Olešnice, na silnici č. I/16, jako řidič motorového vozidla tovární značky Infiniti Q50, registrační značky ..., překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou na 50 km/h, když jím řízenému vozidlu byla naměřena rychlost jízdy 71 km/h, tj. po odečtení příslušné odchylky v měření 68 km/h, což je tedy nejméně o 18 km/h více, než byla stanovená nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 2. 3. 2016, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl jako opožděné.

Krajský soud se proto mohl zabývat a zabýval pouze jedinou otázkou, která může být v tomto řízení posuzována, a to, zda žalovaný správně vyhodnotil odvolání žalobce proti rozhodnutí rozhodnutím orgánu I. stupně jako opožděné.

Z pravidel pro doručování stanovených v § 19 a násl. správního řádu vyplývá, že fyzickým osobám se písemnosti doručují primárně na místě (při úkonu), dále do datové schránky, na adresu pro doručování sdělenou pro konkrétní řízení, na adresu pro doručování sdělenou pro řízení zahajovaná u téhož správního orgánu v budoucnu, na adresu pro doručování uvedenou v informačním systému pro evidenci obyvatel a na adresu místa trvalého pobytu. Dle § 23 odst. 1 správního řádu platí, že *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží*. Adresát uložené písemnosti se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl (§ 23 odst. 4 správního řádu). Uplynutím desetidenní lhůty nastává fikce doručení, písemnost se tedy posledním dnem této lhůty považuje za doručenou (§ 24 odst. 1 správního řádu).

V nyní projednávané věci je ve správním spise zadokumentováno, že správní orgán I. stupně zahájil řízení a předvolal žalobce k ústnímu jednání písemností ze dne 3. 12. 2014, která mu byla zaslána na adresu V C. 539/49, P. 5. Předvolání bylo doručeno fikcí s tím, že zásilka byla následně vložena do jeho schránky. Na toto předvolání žalobce reagoval omluvou ze dne 8. 1. 2015, v níž mimo jiné požádal, aby mu další korespondence byla zasílána na adresu N. C. 3224/26, P. Správní orgán I. stupně jej předvolal k dalšímu ústnímu jednání písemností ze dne 12. 1. 2015 (nejprve na adresu trvalého pobytu V C. 539/49, P. 5, odkud se doručinka vrátila s údajem o tom, že adresát byl vyzván k jejímu vyzvednutí, že byla připravena k vyzvednutí, a po uplynutí úložní doby byla vhozena do schránky adresáta), následně správní orgán zaslal žalobci předvolání k ústnímu jednání ještě jednou na jím požadovanou adresu Na C. 3224/26, P. Tato zásilka byla rovněž po jejím nevyzvednutí v úložní době vhozena do schránky adresáta. Na předvolání reagoval žalobce dalšími omluvami na všechny (tři) termíny jednání. Správní orgán I. stupně proto znovu předvolal žalobce k ústnímu jednání (rovněž uvedl více termínů) písemností ze dne 26. 3. 2015. Tu doručoval na stejnou adresu N. C. 3224/26, P. (po jejím nevyzvednutí v úložní době byla také vhozena do schránky adresáta). Na toto předvolání následovala další omluva žalobce z jednání nařízeného na den 21. 4. 2015 (tj. z prvního ze stanovených

termínů), kterou však správní orgán I. stupně po provedeném šetření neakceptoval, o čemž, jak vyplývá z úředního záznamu ze dne 21. 4. 2015, žalobce telefonicky den před jednáním informoval. Dne 21. 4. 2015 proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, v jehož závěru správní orgán ve věci také rozhodl.

Následně dne 23. 4. 2015 vyhotovil správní orgán I. stupně písemné vyhotovení rozhodnutí, které zaslal žalobci na adresu N. C. 3224/26, P. Zásilka se správnímu orgánu vrátila s tím, že adresát nemá schránku. Dne 29. 4. 2015 byla správnímu orgánu doručena omluva žalobce z jednání nařízeného na den 30. 4. 2015 (tj. na další z termínů uvedených v předvolání ze dne 26. 3. 2015), v němž žalobce současně uvedl, že žádá o doručování na adresu V C. 49, P. 5, neboť se na tuto novou adresu odstěhoval před cca 3 týdny. V reakci na to žalobci správní orgán I. stupně na tuto sdělenou adresu (de facto na adresu původní, kam doručoval již v počátku správního řízení) zaslal dne 15. 5. 2015 rozhodnutí ve věci ze dne 23. 4. 2015. Zásilka se správnímu orgánu I. stupně vrátila, přičemž z údajů uvedených na ní je zřejmé, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení (o tom svědčí odtržená pravá část doručenky obsahující poučení), na druhé straně zásilky je uvedeno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 18. 5. 2015 a nebyla vyzvednuta a dále, že adresát nemá schránku. Z údajů ověřovaných správním orgánem v registru obyvatel dne 4. 6. 2015 vyplývá, že žalobce měl aktuálně uvedenou adresu pobytu V C. 539/49, P., a to již od 6. 3. 2014.

Z uvedeného tak vyplývá, že rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 23. 4. 2015 bylo připraveno k vyzvednutí dne 18. 5. 2015. Následujícího dne počala běžet desetidenní lhůta k vyzvednutí zásilky, která skončila dne 28. 5. 2015. Marným uplynutím lhůty došlo k doručení rozhodnutí fikcí a počala běžet patnáctidenní lhůta k podání odvolání (§ 83 odst. 1 správního řádu). Ta skončila dne 12. 6. 2015. Krajský soud proto přisvědčil závěru žalovaného, že odvolání, které žalobce podal dne 2. 3. 2016, bylo zjevně opožděné.

Žalobce namítl, že k doručení žádného rozhodnutí v souladu s § 20 a násl. správního řádu nedošlo, k čemuž citoval z metodiky Ministerstva vnitra ČR, z níž dovodil, že není doručeno v situaci, kdy nebylo rozhodnutí vhozeno do poštovní schránky, aby se s ním mohl účastník řádně seznámit.

Tomuto názoru krajský soud přisvědčit nemohl. Předmětnou otázkou se již komplexně zabýval Nejvyšší správní soud, jehož rozšířený senát v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, čj. 3 As 241/2014-41 (všechny zde uváděné rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz), vyslovil závěr, že na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda následně došlo ke vhození uložené písemnosti do schránky adresáta. Tato povinnost má za účel určité zvýšení komfortu adresátů, vzhledem k tomu, že její realizace je vázána na řadu podmínek, nelze při jejím nesplnění dovozovat to, že by doručení fikcí nenastalo.

Nejvyšší správní soud k tomu dále uvedl, že „*právní úprava fikce doručení představuje značný zásah do práva občanů na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Toto omezení základního práva může být přípustné, pokud je to nezbytné pro ochranu důležitého veřejného zájmu a práv a svobod ostatních občanů. To je v daném případě podle názoru rozšířeného senátu naplněno, neboť fikce doručení, jejímž účelem je zabránit, aby účastníci řízení nemohli nepřebíráním písemností bez relevantního důvodu bránit postupu soudního*

řízení a prodlužovat tak jeho délku, není s principem právní jistoty v žádné kolizi (srov. nález Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 272/13). ... Rozšířený senát má za to, že zákonné požadavky pro vznik fikce doručení jsou splněny i v případě, že z některého důvodu k následnému vložení doručované písemnosti do schránky adresáta nedošlo. Podmínkou ústavnosti institutu doručení fikcí je rovněž prostředek zajišťující proporcionalitu zásahu do práv účastníků řízení prostřednictvím zohlednění situací, kdy si adresát uloženou zásilku bez svého zavinění nemohl vyzvednout z objektivních důvodů. Takovým prostředkem je možnost požádat o určení neplatnosti doručení dle § 24 odst. 2 správního řádu.“

Žalobce namítal, že fikce doručení nenastala také proto, že mu ve smyslu § 23 odst. 4 správního řádu nebylo doručeno žádné oznámení o neúspěšném doručení písemnosti, což nebylo, jak uvedl, při „záhadné“ absenci jeho schránky možné.

Krajský soud ověřil, že na zásilce vrácené správnímu orgánu je v levém rohu doručenky uvedeno, že „Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení“. Tomu pak koresponduje i odtržení pravé části doručenky, tj. předtištěné výzvy odtržitelné od obálky, která se se zásilkou správnímu orgánu I. stupně nevrátila. Správní řád uvádí, že oznámení lze vložit do domovní schránky „nebo na jiné vhodné místo“ (§ 23 odst. 4 správního řádu). Takovým místem je samozřejmě jiné místo, než samotná domovní schránka. I když tedy žalobce neměl na předmětné adrese v danou chvíli domovní schránku, zanecháním výzvy a poučení na jiném vhodném místě byl informován o neúspěšném doručení zásilky.

Krajský soud nemohl přisvědčit ani názoru žalobce, že mu měl správní orgán ustanovit opatrovníka dle § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu. V daném případě totiž nešlo o situaci, že by se mu prokazatelně nedařilo doručovat.

Dle ustanovení § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu *správní orgán ustanoví opatrovníka osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat*. Institut ustanovení opatrovníka a doručování jemu (rovněž tak doručování veřejnou vyhláškou) je koncipován jako krajní prostředek, k jehož využití lze přistoupit pouze tehdy, není-li možný postup dle § 19 až § 24 správního řádu. O osobu, které se prokazatelně nedaří doručovat nebo která je neznámého pobytu, se nejedná, pokud se jí daří doručovat, byť fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu. To by však neplatilo například za situace, že by po doručení fikcí opakovaně docházelo k určení neplatnosti doručení. Zde by již bylo možné hovořit o osobě, které se prokazatelně nedaří doručovat (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, čj. 2 As 23/2011-118). Také doručení fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu je tedy nutno upřednostnit před ustanovením opatrovníka a doručováním jemu nebo doručováním veřejnou vyhláškou. Důvodem je i skutečnost, že postup předcházející nastoupení fikce zaručuje vyšší ochranu práv adresáta, neboť se může s ohledem na § 23 odst. 4 správního řádu snáze a rychleji dovědět o neúspěšném doručení a svá práva tak v řízení účinněji chránit (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, čj. 7 As 130/2012-29).

Vzhledem k výše popsanému postupu správního orgánu I. stupně při doručování písemností nebylo možné žalobce považovat za osobu, které by se prokazatelně nedařilo doručovat nebo za osobu neznámého pobytu.

Dlužno dodat, že krajský soud neshledal v postupu správního orgánu ani namítaný rozpor se základní zásadou činnosti správních orgánů uvedenou v § 4

odst. 1 správního řádu. Z průběhu správního řízení je zřejmý až nadstandardně vstřícný přístup k žalobci jako účastníku řízení, a to zejména ve vztahu k jeho opakovaným omluvám z účasti na nařízených jednáních.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. září 2017

Mgr. Helena Konečná, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
J. L.